Mindeord for Lars Nilsson

Inden vi går i gang, synes jeg, at jeg er nødt til at overbringe jer en trist, trist besked. Der er én, som desværre ikke længere er iblandt os. Natten til søndag døde én af Ballerup Lærerforenings store kæmper nemlig - foreningens tidligere mangeårige kasserer, Lars Nilsson.

Og da vi nu er forsamlet - hvis man kan kalde det dét - har jeg valgt at give Lars nogle ord med på vejen her fra en start, selvom det naturligvis anslår en bedrøvelig stemning.

Lars blev 69 år og døde efter et lille års alvorlig kræftsygdom - alt, alt for tidligt, hvis I spørger mig. Halvsvenskeren, togtossen, koncertgængeren og fodboldidioten, Lars Nilsson, som over alt andet satte sin hustru, datter, børnebørn og venner - foruden skiløb, obskure togture, ferier i sommerhuset, fredagsrock i Tivoli, havkajak i Storebælt, badminton på Parskolen, fodbold med John og Niels, Tottenham Hotspurs og - hold nu fast - Esbjerg Forenede Boldklubber.

Ja, specielt det sidste er særdeles aparte - nærmest sådan sært - men meget typisk for en mand, som også altid gik sine egne veje. Med de benævnelser - og min tone i øvrigt - kunne man måske tro, jeg ikke brød mig synderligt om manden. Det er dog så langt fra sandheden, man kan komme. Husk på, at 'den man tugter, elsker man'. Og Lars har altid haft og vil altid have en særlig plads i mit - og i mange andres - hjerte.

Kasserer i Ballerup Lærerforening fra februar 2000 til sommeren 2016 og derefter sagsbehandler til 2018. Således kasserer gennem godt og vel 16 år. Og før det også en periode som tillidsrepræsentant på Højagerskolen og Styrelsesmedlem. Alt i alt passerede han så rigelig de 20 i år i foreningens tjeneste som tillidsvalgt.

Bortset fra, når Lars var for arbejdspresset - eller gik og tumlede med noget svært - var han et overskudsmenneske af en anden verden: "*Godmorgen, formand - sikken et dejligt vejr, vi har i dag*", "*halløj på 1. salen - det var en fin tur hertil i dag på min cykel*" eller slet og ret: "*gudsfred*". Der var humør på. Og sådan mødte han også vores medlemmer, når de ringede. "*Vi er til for medlemmerne*", som Lars ofte sagde.

Lars var bundsolid, loyal og altid til at regne med. Ordholden ud over det sædvanlige. Omsorgsfuld og opmærksom. En uovertruffen tillidsvalgt i vores lille forening. Han havde mandsmod og politisk overbevisning, solidariteten løb i hans årer og han var en sand arbejdshest gennem utroligt mange år.

Vi vil i Styrelsen mindes Lars' engagement, hans ildhu, flid, hjælpsomhed og respektindgydende arbejde for medlemmerne af Ballerup Lærerforening. Og sige ham en tak, fordi han var det menneske og den kollega, som han var.

Og endelig en personlig hilsen fra mig. Enhver af os har grund til at tænke med dyb taknemmelighed på dem, der har tændt flammen inden i os eller har hjulpet os til at holde den ved lige. Sådan var Lars for mig. På hans egen træmandsfacon åbnede han sig for mig, og vi to havde et særligt bånd, en særlig fortrolighed, et særligt kammeratskab. I en Løgstrupsk forstand

værdsatte vi ydmygt, at vi i nogle år holdt lidt af hinandens liv i vores hænder. Lars' betydning for min faglige og personlige udvikling kan ikke overvurderes. Tak er i den forbindelse kun et fattigt ord.

Jeg talte senest i telefon med Lars for en 3-4 uger siden, hvor jeg fik det klare indtryk, at han var OK - alt taget i betragtning. Men Lars var en stolt mand, som til den bitre ende forsøgte at forblive stærk og signalere overskud - og mindst af alt ønskede han unødig opmærksomhed om sin person.

Når det nu skulle være, glæder det mig derfor inderligt, at hans afsked med livet blev relativt hurtig, nådig og værdig. Sådan ved jeg også, at hans hustru har det.

Lige nu fylder tomheden, men jeg vil forsøge at lade minderne få plads, for de er heldigvis mange og markante. Det vil jeg gøre varm om hjertet og taknemmelig for at have kendt Lars.

Mine tanker går først og fremmest til Bodil, Lars hustru, Sanne, Lars' datter, og børnebørnene, som har mistet en henholdsvis kærlig og elsket livsledsager, far og bedstefar.

Lars, du er savnet - far vel du gæve kæmpe - æret være dit minde. Må den her noget utraditionelle generalforsamling afvikles som en hyldest til Lars Nilsson.